II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2021/89

af 28. januar 2021

om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Rådet vedtog den 30. juni 2020 en henstilling om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ([1]) (»Rådets henstilling«). Den 16. juli 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/1052 af 16. juli 2020 om ændring af Rådets henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ([2]). Den 30. juli 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/1144 af 30. juli 2020 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ([3]). Den 7. august 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/1186 af 7. august 2020 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ([4]). Den 22. oktober 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/1551 af 22. oktober 2020 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ([5]).

Den 17. december 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/2169 af 17. december 2020 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ([6]).

(2) Rådets henstilling fastsætter, at medlemsstaterne gradvist bør ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU fra den 1. juli 2020 på en koordineret måde for så vidt angår personer, der er bosiddende i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I til Rådets henstilling. Hver anden uge bør listen over tredjelande i bilag I revideres og alt efter omstændighederne ajourføres af Rådet i tæt samråd med Kommissionen og de relevante EU-agenturer og -tjenester efter en samlet vurdering på grundlag af den metode, de kriterier og de oplysninger, der er omhandlet i Rådets henstilling.

(3) Der har siden fundet drøftelser sted i Rådet i tæt samråd med Kommissionen og de relevante EU-agenturer og -tjenester om en revision af listen over tredjelande i bilag I til Rådets henstilling og i forbindelse med anvendelse af de kriterier og den metode, der er fastsat i Rådets henstilling. Som et resultat af disse drøftelser bør listen over tredjelande i bilag I ændres. Navnlig bør Japan udgå af listen.

([1]) EUT L 208 I af 1.7.2020, s. 1.
([2]) EUT L 230 af 17.7.2020, s. 26.
([3]) EUT L 248 af 31.7.2020, s. 26.
([4]) EUT L 261 af 11.8.2020, s. 83.
([5]) EUT L 354 af 26.10.2020, s. 19.
([6]) EUT L 431 af 21.12.2020, s. 75.

(4) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænser kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at de foranstaltninger, der træffes ved de ydre grænser, koordineres for at sikre et velfungerende Schengenområde. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fra den 28. januar 2021 fortsætte med ophævelsen af de midlertidige restriktioner for ikkeværsentlige rejser til EU på en koordineret måde for så vidt angår personer, der er bosiddende i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I til Rådets henstilling, som ændres ved denne henstilling.

(5) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling, jf. artikel 4 i nævnte protokol.

(6) Denne henstilling udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([7]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(7) For så vidt angår Island og Norge udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([8]).

(8) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ([9]) sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([10]).

(9) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ([11]) sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([12]),

([7]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

([8]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

([9]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

([10]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

([11]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

([12]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

HAR VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Rådets henstilling (EU) 2020/912 som ændret ved henstilling (EU) 2020/1052, henstilling (EU) 2020/1144, henstilling (EU) 2020/1186, henstilling (EU) 2020/1551 og henstilling (EU) 2020/2169 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ændres således:

1) Punkt 1, første afsnit, i Rådets henstilling affattes således:

»1. Medlemsstaterne bør gradvist ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU fra den 28. januar 2021 på en koordineret måde for så vidt angår personer, der er bosiddende i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I.«

2) Bilag I til henstillingen affattes således:

»*BILAG I*

Tredjelande og særlige administrative områder, hvis indbyggere ikke bør berøres af midlertidige restriktioner ved de ydre grænser for ikkevæsentlige rejser til EU:

I. STATER

1. AUSTRALIEN
2. NEW ZEALAND
3. RWANDA
4. SINGAPORE
5. SYDKOREA
6. THAILAND
7. KINA (*)

II. FOLKEREPUBLIKKEN KINAS SÆRLIGE ADMINISTRATIVE OMRÅDER

Hongkong SAR (*)

Macao SAR (*)

(*) med forbehold af bekræftelse af gensidighed.«

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2021.

På Rådets vegne
A.P. ZACARIAS
Formand